

Thơ

Hà Huyền Chi

Anh Thèm Cơn Lú Lẫn
Âm Bản
Cũng Đành Thôi Em
Chiếc Lá Rụng Như Thuyền
Hai Phương
Mưa Hồng
Sóng Ngầm
Tử Tế
Te Tua
Tuổi Xuân Phai
Vàng Bay
Xuân Lữ Thứ

Anh Thèm Cơn Lú Lẫn

Anh thèm là vạt nắng
Đùa trên áo em xinh
Vuốt ve làn da trắng
Hôn cánh môi đa tình

Anh thèm là ngọn gió
Thổi suốt lòng em si
Vỗ về từng phiến nhớ
Nuôi khát khao dị kỳ

Anh thèm là mây nổi
Như tóc em bồng bềnh
Chuỗi mộng con, mộng lớn
Sẽ hân hoan tựu thành

Anh thèm là chiếc nhẫn
Trói em vào đời riêng
Anh thèm cơn lú lẫn
Quên cuộc đời, trừ em.

Âm Bản

Em đùa với ân tình
Khiến hồn ta choáng váng
Soi lại chân dung mình
Thấy nhạt nhoà âm bản

Vì em ta chấp hết
Mặc cho đời khen chê
Dường như ta thắm mệt
Sau mòng mòng si mê

Dường như ta mù lạc
Dường như em phóng tâm
Em đã là người khác
Ta đã là cố nhân?

Thì có gì để tiếc
Có gì để ăn năn
Trừ trái tim khốn kiếp
Vẫn nhớ em âm thầm!

Cũng Đành Thôi Em

Em gần hay xa
Em đi hay tới
Để lại hồn ta
Dấu xưa, vết mới

Dấu xưa ngọt ngào
Như hoa như bướm
Lối mòn ca dao
Khúc quanh gió chướng

Vết mới vô chùng
Lá gai cỏ sắc
Ngát ngậy hương rừng
Ngổn ngang nghi hoặc

Dấu mới, dấu xưa
Ngủ sâu tiềm thức
Gặp nhau tình cờ
Lại đau trống ngực

Em gần như trăng
Soi ta phong trần
Soi thừa bất hạnh
Soi buồn chung thân

Xa vời như quê
Bao năm chưa về
Xa từ quốc nạn
Như loài thiên di

Em tới, em đi
Như cơn mưa núi
Vui chẳng hạn kỳ
Buồn thêm huyết mới

Em đi bắt chợt
Quên vấy tay chào
Như ta thuở trước
Hơ hải bốn đào

Em tới hồn nhiên
Nồng nàn ân nghĩa
Réo gọi mù quên
Bao dung lượng bể

Cũng đành thôi em
Lại rùng oan khiên
Lại đêm vui nhớ
Cho tình lên men.

Chiếc Lá Rụng Như Thuyền

Soi hoài một tấm gương
Tìm quăng đời ngơ ghéch
Nhớ mặt hồ thu sương
Lá sen và con ếch

Hương thiên còn phong gió
Sen tàn, mùa đã qua
Con ếch ngồi réo nợ
Vọng tưởng những ngày hoa

Giọt sương rơi mái lạnh
Chiếc lá rụng như thuyền
Giọt trăng nào lóng lánh
Trên mặt hồ nhớ, quên?

Hai Phương

Giữ đẹp môi cười những tháng hoa
Phần đời còn lại đắng chia xa
Tóc thơm nắng gọi người phương ấy
Lòng kẻ phương này quặn xót xa

Đã khắc vào tim một phiên buồn
Đã hoà trong máu chất quê hương
Đã đau từng giấc mơ dang dở
Đã chết dần trong nỗi chán chường

Hạnh phúc mình đi vắng quá lâu
Trên cao mây núi cũng dựng sầu
Trăm ngàn con én lìa phương tổ
Nhả máu cho ngày bớt đờn đau

Như những thân cau lớn vội vàng
Chiều buông màn nắng đón dung nhan
Rộn ràng hoa lá thay màu áo
Em cũng như thu đến nhẹ nhàng

Ơn những ngày vàng yêu dấu đó
Ơn vùng trời cũ núi như mây
Như còn nghe được hơi em thổi
Như cánh tay còn quấn cánh tay

Nguồn: <http://www.oldcottage.net...icatinhhoa/haiphuong.html>

Mưa Hồng

Trong mắt nhung em
Ta lụi ba thập kỷ
Với mái tóc lánh đen
Vàng trán phẳng phiu đầy mộng寐

Trong vòng tay em
Ta lụi sâu hơn nữa
Vào vùng tuổi hoa niên
Ta thật hư như sóng cuồng, thác lửa

Khuôn cửa không cánh cửa
Đường tình mở thênh thang
Ta thanh thản đạp trên lưng gió
Trên đỉnh yêu thương nồng nàn

Qua nét cọ em
Còn tươi màu ký vãng
Gã chiến binh thuở mới quen
Vẫn còn đó nét kiêu hùng, phóng đãng

Ta sẽ vui biết mấy
Nếu mỗi ngày khỏi phải soi gương
Để đỡ tủi lòng khi thấy
Hình hài ta cần cỗi tang thương

Hạnh phúc ta, em ơi
Là có nhau đến tận cuối đời
Về đi em một địa đàng có thật
Có mưa hồng trên từng nhánh buồn tươi

Sóng Ngâm

Lá em không gió mà sao lay
Điều anh không dây mà cao bay
Anh có tình yêu làm gió thổi
Em thoát dài muôn trượng trong tay

Múa động đi em chiếc lá ngoan
Ta vút lên chín tầng không gian
Quên cánh đồng mây ô nhiễm bụi
Bận lòng chi dăm sợi khói lam

Ghé thăm cung Quảng nhấp ly trà
Truyện văn đôi câu với Hằng Nga
Quý Phi nhảy múa không xiêm áo
Vua Đường hát ngao cùng Cuội già

Lướt qua sao Hỏa cùng sao Mộc
Ta ghé Ngân hà tắm cái chơi
Một dòng sao chảy trên thân ngọc
Sóng ngầm trong tim, cuồng trên môi

Trái đất cần khô đang níu chân
Cầu vòng thì xa, em thì gần
Em như tiên nữ không ranh giới
Anh cũng hiền lương giống hỷ thần

Hôm qua gió giật, hôm nay giông
Lá rách tả tơi buồn héo lòng
Con điều treo cổ trên dây điện
Lá không thắm nữa chỉ thôi hồng

Bởi thư không tới, gọi không thưa
Điều điên vì nhớ, hờn vu vợ
Lá không trình diện, sai phong kỷ
Điều tự treo mình đó hiểu chưa.

TỬ TẾ

**Đạp ta, ta cũng dếch cần
Đội ta, ta cũng có lần té đau
Chi bằng tử tế với nhau
Khi vui em nụng, khi sầu ta đinh.**

Te Tua

Em gọi anh buổi sáng
Nổi hân hoan chẳng ngờ
Trăm ngọn triều mê sáng
Đã dâng lên tràn bờ

Em gọi anh buổi trưa
Những cơn dông nhiệt đới
Thổi mát hồn bơ vơ
Lòng xanh xang mở hội

Em gọi anh buổi tối
Đêm ướp mật xông trầm
Biển thì thâm bên gối
Cuốn anh theo sóng ngầm

Tình em nồng vô kể
Em cho anh từng giờ
Cũng từng giờ cầu xé
Anh với lòng te tua

Em ngọt lừ tinh mật
Cũng chua lè dấm thanh
Em là ma, là Phật
Đang vầy vọc hồn anh

Tuổi Xuân Phai

Nhớ tuổi xuân phai ruồng đạn mìn
Dưới hầm bom kể truyện thần tiên
Thạch Sanh hờ rón mơ khoai sắn
Tắm đói mềm xương bụi chẳng lên

Đi từ thơ ấu không dừng bước
Đất nước ba miền vỡ dưới chân
Phá Tống bình Chiêm, cha mở nước
Ngàn sau con cháu giống nòi phân

Cứ thể lang thang khắp địa cầu
Nhiều điều tươi tả, giá gương đau
Ba cây chụm lại không thành núi
Trong chén quan hà cũng biển dâu

Xuân đã phai tàn đời muốn rụng
Còn mong tắm lại bến Phà Đen
Ta về nước cũ soi hình bóng
Tìm chút hoang đường ở đáy quên.

Vàng Bay

Chào Paris, chào sông Seine
Trăm năm tàn mạt ngủ quên trong lòng
Xin chào Trưng, Triệu lưu vong
Mắt xanh Lãng Bạc, môi hồng thán Tư

Sóng sào nuôi dưỡng kinh ngư
Giữa rừng cao ốc vẫn cò vàng bay.

XUÂN LỮ THỨ

Đường kiếm loáng như chớp
Đầu lìa chưa biết đau
Bốn chục năm bén ngót
Chém ngang đời biển dâu

Bốn chục năm Hà Nội
Hai mươi năm Sài Gòn
Ta có gì để nói
Với tin yêu sỏi mòn ?

Ta chào nhau năm mới
Lời chúc trượt trên môi
Bắt tay cười hể hả
Quay lưng giấu ngậm ngùi

Nỗi quê sôi trong máu
Nỗi nhà nhói trong tim
Em, chốn ta nương náu
Cũng hằm chông, bãi mìn.

Xuân Bình Tý

Nguồn: <http://www.thivien.net/H%C3%A0-Huy%E1%BB%81n-Chi/Xu%C3%A2n-l%E1%BB%AF-th%E1%BB%A9/poem-Hco7oGbUgi2qzqsWtSxmlQ>

www.vietnamvanhien.net